ORATIONES
QUARUM ALTERA
FLORENTIAE
ANNO MDCCV.

ALTERA VERO
GENUAE
ANNO MDCCVII.

HABITA EST.

AMSTELODAMI,
MDCCX.

ORATIO

HABITA CORAM

MAGNO ETRURIÆ DUCE,

primo Florentiam adventu, 1705.

X Anglia, Serenissime Princeps, discedens, in mandatis habui, à Domina mea, Serenissima & Potentissima Magnæ Britanniæ Regina, ut quamprimùm Etruriam versùs inchoato itinenere; quod tum hiberno tempore, tum viis, à militaribus copiis, obsessis impeditum, multò tar-

diùs, quàm in votis erat, fuerit confectum; Celſitudinem Veſtram adirem, & Ejus nomine, plurimâ ſalute impertirem, omnia offerrem præſtaremque Officia, quæ ad Benevolentiam tantos inter Principes alendam augendamque, ad Commodum Utriuſque Gentis, ad Publicum Bonum, ſpectare viderentur. Tandem verò longi equidem & difficilis itineris, tranſmiſſo Oceano, & tot Terris à tergo relictis, digna merces contigit, multùm exſpectatus, lætuſque Dies, quo fas eſt, congredi, adſpicere, alloqui Principem, cujus Prudentiam, peculiare propriumque, per tot Sæcula Mediceæ Gentis Decus, Etruria tua ſentit, tota agnoſcit, tota miratur Europa: cujus Amicitiam expetit, potentiſſima Terra Marique Regina; quæ nunc ſummâ, Domi, quiete; victricia ubique circumfert Arma, non quæſtus, non potentiæ, non oſtentationis gratiâ, non ad excutiendum innoxiis Vicinis otium, non ad turbandos veteres Fines, non ut ſuis Regnis, Regna addantur aliena; ſed ut Chriſtiano Orbi, multa perpeſſo mala, extrema metuenti, pax tandem ſolida, & manſura, & æqua Jura reddantur: adeò

adeò ut minimè verendum ſit, tales inter Principes; eo ingenio, iis viribus, eo rerum uſu præditos, quin omnia bonâ fide coalitura, ſolumque certamen in poſterum futurum ſit uter alterum omni Officiorum genere ſuperet. Ad hoc etiam accedit, Sereniſſime Princeps, ex quo Angliam Nobiliſſimus Hoſpes adiiſti, Benevolentia ſumma, vultu, ſermone, & quibus non Animi indiciis expreſſa & teſtata, quâ ſemper excipis, Noſtrates, Tuos, pænè dixerim, Anglos, (ita de nobis meritus es) Natalibus & Indole inclytos, & aliquando Gentis ſuæ & decori & præſidio futuros; quos ſibi Italia attrahit, ſeu Civilis ſapientiæ causâ, cujus ſine Æmulo illa verè habetur Magiſtra; ſive ſtudio videndi perluſtrandique Regionem, quæ Rerum olim, ſuo merito, potiebatur; quæ non tantùm Armis, ſed & Ingenio, & Artibus prævaluit, & adhuc prævalet; quarum nuſquam, aut plura, aut majora exſtant Monumenta, quàm Florentiæ, quàm in Principis Domo; quas ille Artes, ut privatus intelligit, ut ſumma poteſtate dignum eſt, ſinu ſuo complectitur fovetque: adeo ut in Patriam reverſi,

nihil magis prædicent, nihil magis prædicandum habeant, quam COSMI TERTII Sapientiam, Comitatem, Magnificentiam.

Intercessit jam quoque per aliquot Sæcula, & in æternum precor obtineat! Anglos inter & Etruscos necessitudo quædam, & summa Amicitia, innixa Fœderibus, commerciis coalita, mutuis conciliata affectibus; adeo ut Vestrum Liburnum, suis, exterisque, at Anglis Mercatoribus maximè frequens, mercibus, opibus, copiisque omnium rerum abundans, florentissimum hodie totius Italiæ Emporium audiat. Hanc qui turbatam, qui non omni modò servatam esse cupiat, haud ille de Civibus suis, aut de Optimo & Sapientissimo Principe benè meruerit, tam suorum provido, tam amico Nostrûm. Sed nihil hujusmodi timere, nihil quidem suspicari permittit tanta inter Principes Animorum Conjunctio, tantum inter Utrique Subditos, quasi mutui Amoris, & omnium Officiorum certamen.

Certè nihil aliud in Votis habet, nihil suprà velit Domina mea, quam COSMUM TERTIUM, & Sui semper, & Magnorum Avorum similem,

&

& si fieri possit, Majorem, Illustrioremque, Valentem, Vegetumque, rebus probè fluentibus, superstitibus Liberis, fundatâ Domo, Famâ, meritisque ingentem, longùm Etruriam regere; hunc Populum, hanc Urbem, semper curam Mediceæ Gentis futuram: florere, & indies augeri Commercia; & si qua in parte, more rerum Humanarum, aut Sæculorum tractu, aut Hominum negligentiâ, non sua, nedum publica, semper ritè curantium; aut injuriâ Potentiorum, aut ipsorum denique Principum Edictis, varia pro tempore statuentium, prout publica fortè Utilitas suadere videbatur; sed quibus, ut magnis ubivis, & quolibet ævo, constat Exemplis, non publica semper respondeat Utilitas; immutata in deterius cesserit, ea in integrum reponi; si qua adhuc reperiri possint, quæ in Commune Utilia sint, ea veteribus adjici, pactisque denuò firmari servarique. Et sanè Commerciis non minimè continentur, & Felicitas subditorum, & Magnitudo Principum: quorum etiam amplitudini & securitati, & ut unà Christiani Orbis, & Totius Humani Generis bo-

no meliùs consulatur, justis conditionibus pacem tandem aliquando turbatæ, afflictæ, laboranti Europæ, Summi Numinis beneficio dari concedique: ut Italia etiam Vestra, Communis olim Patria, quod maximè cordi est Optimæ Reginæ, Etruscæ Gentis Fautrici, Medicei Nominis Cultrici, non tantùm à Bello, sed etiam à Belli metu secura sit.

ORATIO

AD

SENATUM GENUENSEM

Habita 17. *Mart.* 1707.

PER tot ſæcula in hunc uſque diem, cultam mutuis Officiis & Fide, Regnum inter Angliæ, florentiſſimamque Veſtram Rempublicam, Sereniſſime Dux, Patreſque Genuenſes, ſtabilemque adeò, imperturbatam, & diuturnam Amicitiam, ANNA Magnæ Britanniæ Regina, Mari Terrâque omnium potentiſſima, & ſervare liberis, neque

tantùm ad posteros transmittere, sed & ad summum quoque culmen, pro bono Utriusque Gentis Publico, proque Orbis Christiani commodo, producere atque promovere parata est. Et quidni Illa, Gensque Anglorum, quæ læta Imperio subest, jussisque paret, Armis Victoriisque per Orbem Terrarum hoc sæculo, & quo non sæculo? potens & inclyta, ac superioribus equidem, Bello Sacro, per Orientem, devictâ Cypro, & servatâ Syriâ insignis, ac ni Gallorum, semper Anglorum gloriæ, commodisque, & communibus Christianorum utilitatibus adversantium, nobis & artes, & fraudes, & demum arma obstitissent, Hierosolymorum etiam, sub Ricardo & Heroe suo, Victrix, ac Sacri Sepulcri Vindex futura: & nunc Oceani Mariumque Domina, orbemque totum Classibus Commerciisque complexa, non optimè velint, non optima precentur Ligurum Genti fortissimæ felicissimæque & in Italia contra vicinos æmulosque toties Victrici, & tantùm non Dominæ Venetiarum, celeberrimæ maximæque Reipublicæ, ac superi Maris Insularumque Reginæ, se ei sub conditionibus submittentis; & insuper Pisanorum can-

tandem ultrò se vobis dedentium, sed seu pro Majestate, seu pro Modestia; quarum altera Virium, altera Ingenii sibi imperantis, modumque, quod rarò fit, suæ Felicitati statuentis, non leve indicium; Imperium & preces, vix Posteris ac Minoribus creditum, non admissa, aut accepta? Foris Arma & Tropæa, per Hispanias, per Mauritaniam, per Asiam, perque omnes quasi Terrarum partes Veteribus Majoribusque cognitas, contra Fidei Mundique Communes Hostes, diros impiosque Saracenos, circumlata: totumque Internum Mare, ejusque sinus, ipsumque Bosporum, & extremum Euxinum, Classibus & Triumphis plena: atque Monumenta rerum gestarum amplissima ac perpetua, Minorica, Sardinia, Chius, Cyprus, Corsica adhuc Vestra, in Sicilia Syracusæ, in Eubœa Chalcis, in Creta Cydon, Urbes Gentium Dominæ: Almeria ac Dertusa in Hispaniis, Tripolis, minorque Syrtis in Africa, Pera ad Bosporum, Amistra in Taurica, Civitates ad Mæotidem paludem, & ad Tanain in confinia Europæ Asiæque; inque Asia ipsa, ut de Tripoli, Byblo, Joppa omnium antiquissima taceam, Ptolemais,

& Cæſaria, Syriæ & Palæſtinæ Capita; Sidon, Tyruſque, navigationibus, divitiis, fama conſpicuæ, Marique nullo non ævo dominantes, Veſtræ omnes! Et ubi non auditum celebratumque Ligurum nomen, & cognita potentia? Ipſaque Hieroſolyma, Heroicis iſtis Temporibus, plurima per ſæcula, Sacrorum ac Religionis unica ſedes, Veſtris Auxiliis, Manibus Veſtris, Chriſto ſuo, ac Communi Domino, aſſerta redditaque: & in ipſo Sepulcro, ipſam ſupra Aram, viſa Genuenſium Inſignia; & in ſacratiſſimo Orbis loco, in memoriam Virium ſimul & Pietatis, à Balduino Rege & Victore, agnitum, cunctiſque Populis Sacrum adeuntibus, in exemplar propoſitum, præpotens Genuenſium Præſidium! Tantarumque rerum præmia, præter laudes æternas, ob defenſum propagatumque apud profanas rebelleſque Gentes, Chriſtianum Nomen; Commercia ubique culta, & quaſi Mercium Domicilia, Theodoſiæ, Peræ, Ptolemaide, omnibus tunc copiis abundantibus florentibuſque, conſtituta; & Genua tantùm non Mundi Emporium. At quaſi hæc omnia parum fuiſſent, altera quoque India, ſed longè opulentia ac

am-

amplitudine præſtans, Novus planè Orbis, tunc primum à Cive ſuo Columbo detectus, & in noſtros uſus apertus, Veſtras quaſi nunc inter Provincias cenſeri, & Genuenſibus quodammodo vectigal eſſe: Ibi quidem Aurum eruitur, inde in Europam defertur; huc verò tandem navigat adpellitque; hæc Sedes Ultima, Divi Georgii ſunt Occidentis Theſauri. Quid majus ergo Vobis, Patres Conſcripti, quàm veteri Fama frui, & recentibus præſentibuſque Divitiis, Libertate ſimul ac Quiete, & in poſterum Securitate? Hanc nunc Populis præſtat Anglia, neque permittit illis amplius timere à Gente ſuperba, inquieta, & viribus nuper voto, quaſi totius noſtræ Europæ Imperium complexa. Angli & Genuenſes eaſdem Cruces extollimus erigimuſque, ſanguineas victriceſque: eundem colimus Patronum, Divum Georgium, ubique Victorem & Triumphantem: Nos Utrique, primi omnium Populorum Chriſtianam Fidem, ac ſacra vera & ſalutaria, publicè recepimus & profeſſi ſumus. Oh quanta mutui Amoris utrinque Argumenta & vincula! Neque Vobis noti ſumus ac horrendi incen-

 diiis

diis & ruinis, ac toties fractâ, & violatâ fide: Vestris credite Annalibus, & sæpiùs etiam, frustrà licet ac infeliciter, contra libertatem conjurationibus atque armis motis. Non Sociis Socii, Dominorum instar, imperamus; non Principem, non Senatum, ut Famulos nostros tractamus; aut pro nihilo, Jura Imperii, & Majestatem Reipublicæ habemus. Veneramur reveremurque Aurias Spinolasque, veros Patriæ Patres & Liberatores, & Libertatis, utili Exemplo, cùm Bello, tum pace, Vindices ac Conservatores. Valent Commercia semper in præteritum, Vobis apud Nos illa, semper & in futurum, tuta & secura. Æqui enim omnibus, nullisque præterquam Hostibus, eisque solùm publicæ Pacis ac Quietis turbatoribus tremendi. Exercitus Classesque, foràs tantùm emittimus, prout Gentium Usus, & Commune Bonum postulant; publico Mundi Vestroque, minimè Nostro insistentes. Hæc sola Virtus ferè ipsis incognita Romanis! Id erigendo afflictos populos, Jura Regum, majori antea vi ac potestate oppresso-

rum

rum asserendo ; Bataviâ iterum , Germaniáque , quæ Veteres Imperii Vices ac Majestatem ægrè sustinet ac tuetur , nuper servatis ; redditâ modò Veteri Domino Insubriâ , atque à Gallis erepto , suoque Principi vindicato Taurino ; Amedeus etenim Eugeniusque , fortissimi Heroes , ultrò agnoscent quantum in ea parte Angliæ debeatur ; Hispaniáque ipsâ , novi alteriusque Mundi accessione , tumente , oh quanta Rerum perpetua Vicissitudo! jamdudum domi Gallicum perpessâ Jugum , sociisque Anglis Batavisque , quorum Ope demum excutit , consciis ac testibus ; atque cunctarum etiam Nationum , consensu ac admiratione , plausuque constat. Neque in alium finem impræsentiarum , ab Anglis Terra Marique ubique vincitur , ac Oceanus ipse , qua latè patet , & per Orbem diffunditur Universum , & Mediterraneum Mare , nostris Classibus navigantur implenturque , quàm ut Æqua Jura , miseræ tam diu , tantisque malis afflictæ Europæ , restituantur ; & Libertas ac Majestas sua , firmâ stabilique Pace , Bello tam pio justo-

ſtoque, & neceſſario quoque quæſita, Gentibus ac etiam Vobis illibata ſerventur. Non enim Nobis pugnamus, non Nobis vincimus; Armis his Victoriiſque, non Angli Anglorum, ſed Humani Generis, agimus negotium.

ANAPÆSTI,

cùm ab Illuſtriſſimo

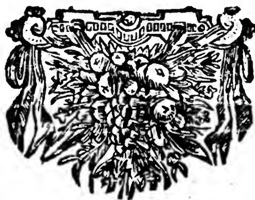
D. COMITE MAGALOTTI

SENATORIS FILICAIÆ

Odis Donaretur.

Florentiæ VII Kal. Junii. An. 1706.

VATICINIUM.

AMSTELODAMI,

MDCCX.

ANAPÆSTI,

cùm ab Illustrissimo

D. COMITE MAGALOTTI

SENATORIS FILICAIÆ

Odis Donaretur.

Florentiæ VII Kal. Junii. An. 1706.

VATICINIUM.

Sidis * pridem Juvenis Cultor,
(Vatibus Isidis nomen amicum!)
Quâque Britannæ Palladis Arx est,
Quæ Musarum Decus & Patria,
1. Redecina, suâ fulgens Luce,
Medio cursu Solis ad instar:

* *Oxonium, ad ripam Isidis Fluvii.* 1. *Oxonium.*

Studiisque modum, famamque dabit;
Superis placuit, quòd regat Artes!
Memini lætus, tempore læto,
Librisque vacans, & mihi solùm,
Aut venientis laudibus Ævi;
Non solicitus, metuens ipse,
Crastina Mundo, ferretne dies
Pacem, an Turbas, irrequieto:
Expers curæ, dominusque mei;
Seu meditetur Gallia Regnum,
Sive Batâvi Libera Jura,
Tumidus quid Iber viribus absque,
Aut Germanus se minor usque,
Anglia vel quæ sufficit Orbi,
Tibris trepidet, cujusve Padus,
Ignavi vel Dominus Bætis!
Fatum sed non condimus ipsi,
Superûm Rector ridet ab alto,
Quæ sentimus somnia vitæ:
Alium à nostro vectus in Orbem,
Patriaque procul, laribusque meis,
Et colloquiis semper gratis,
SOMMERI, animâ cuncta moventis;
Mihi tum luces nunquam longæ!
Sed jamdudum munere pressus,
Tempora nusquam vindico propria,

Nul-

Nullusque dies meus est ultrà!
Gentis cui res delata foris,
Se despecto, consulat aliis;
Non ille suas agit, at partes,
Populi, aut Domini, sibi commissas:
Nulli fidens, timeat multa,
Cuncta cavebit.
Nunc movet animum quælibet aura,
Ventique leves, quique adversi,
Gaudia multùm nostra morantur:
Anxius atqui, pendens mentis,
Taurino iterum aut inhiet Gallus,
Iterumque novis excidet ausis?
Ad nihilum iterum recidantque minæ!
Neu cede malis, Victor Amedee,
Altior illis, parque secundis,
Aspera rumpas, te Regna manent!
Sive Batâvos agitent rixæ,
Et committát mortuus ipsos
Princeps, sed, dum vita sinebat,
Spes afflictis unica rebus,
Belgæque salus deficienti;
Simul Anglorum stator & Orbis:
Hostibus at post Fata superstes,
Venerande tuis, Rex GULIELME!
Intraque annum Barcino, duplex

Passa obsidium; non sine probro,
2. Detracta priùs, liberaque manu,
Malè captantis rerum Imperium!
Phœbusque suus deficit ipsi!
Rhenus peccet quantumque mora;
Eugenio sic Athesis limes!
Insubria gemens, visa rebellis,
Mediolanum & præda Philippi!
Auxilia inter sed tua, Princeps,
Militat æther, Superûmque Acies.
3. Modò concordes Pater & natus,
Interque Vagos Ignes primi,
4. Angli Hospitio suprà excepti,
Quo Sol noster, renovat Mundum;
(Nunc Saturni stella benigne!)
5. Quam Lodoico dira minantur?
Ultrà, Hesperiæ nec premet arva.
Mincius at erunt Adduaque tui,
Omnis & ingens à fonte Padus:

Exul-

2. 12. *Maii. Defectus solis, & Barcinonis obsidio soluta.*
3. *Conjunctio Saturni & Jovis.* 2. *G. Arietis* 24. *Maii.* 1706.
4. *Aries secundum Arabes Angliæ Ascendens.*
5. *Nostradamus. Cent.* 1. *n.* 50.

Aries Jovem, Cronumque monstrabit simul;
Mutationes inde quot specto, Deus?
Post secla multa, tempus heu! malum redit.
Quas, Celta, turbas, quasque, Itale, tunc senties?

Exultantes quam benè fuſo
Sanguine ripas ire minores!
Ipſum & Xanthum ac Simoenta brevi,
(Ubi pars Belli, prælia inibant
Dii, & Deorum Genus, Heroes:)
Dura vincent Sturaque, rivi
Priùs incelebres, mox Francorum
Nobilitandi cladibus Amnes!
Terrâ at ut Undis imperat Anna;
Hincque incipient ſecula Magna,
Credita Genti, ſummaque Rerum.
Sic cecinerunt Druides olim,
6. Sicque Salonæ, Cœli interpres;
Conſcia noſtri, & Sidera Fati,
Belli nunc ac arbitra Pacis;
Galliaque horrens dabit augurium.
Seu nova metuens Italus bella,
Partibus aderit Venetus noſtris,
Inſtarque Phrygum ſapiens ſerò:
Rexque Eridanus ſocias undas
Volvet in Æquor.
Iber & tandem jus reſpiciens,
Carolumque ſuum primos illi,

(Ve-

6. *Noſtradamus. Cent.* 11. *n.* 100.

In Anglia ſedes erit Magni Imperî,
Rerumque Domina ſecla perſtabit tria!

(Veterum Orâclis credere si fas!)
7. Titulo Magnus, cedet honores.
At quid nobis, quid sibi curæ,
Dudum incerti Sarmata Juris,
Fræna pati Gens nescia semper?
Orbe atque vagus, vel Scytha Cæsar?
Aut Europæ, Patriæque simul,
Gotthorum non fausta Tropæa!
Ast Arma, Ferox Hungare, ponas,
Ita Libertas emitur carò;
Consuleque tibi, Consule Mundo!
Sacraque Phœbi, Themidisque ferens,
Filia Recti, Diva Poëtis,
Tene unquam, Pax alma, revisam?
Sed cùm fractus dissilit Orbis,
Mihi, quàm, oh! felix, quamque quieta,
Nec opinanti statio obvenit?
Tantùm has terras fugiunt bella;
Non secli, pax Principis illa!
Sperno tumultus, sospite COSMO;
Dumque Arni hospes, nobilis Arni,
Pulchram medius, qui secat Urbem;
Conjuge Musa, quà Filicaia,
Prior is nostris, parque vetustis,
Latiis, fortis; dulcis, Etruscis,

Nu-

7. *Carolus a Carolo erit Carolo Magno Major.*

Numeris; cunctis Norma canendi:
Cosmum Cives, seque, regentem;
Cosmum sanctos, sancta docentem;
Et Tutamen, Decus & Musis,
Unà secum tollit in Astra!
8. Seu cantet iter sacrum Ducis, ac
Ilvam lætè vota morantem!
Sistat Romæ sive verendum!
Ipsam & Romam, credite vati,
Aliud præter se mirantem!
Seria mittat, doceat lusus,
9. Venatus, quos Tuscia novit;
Populo gratos, Principe dignos,
Civibus ipsos, nec sine fructu!
Quid non præstat vis Filicaiæ?
Miscet versus ille severis,
Semper nectens Utile Dulci;
Curia nunc & carmina fundit!
Abeunt terræ, quò feror altus?
Mihi me incautum surripit iste,
Dum malè renuens, prodeo vates,
Ac alienis induor armis!
Ad damnatas artes revocor,
Mihi & oblitas pænè per ævum:

 Puer

8. *Ad Cosmum III. M. Etruriæ Ducem Romam versùs navigantem Ode.*
9. *De venatu Passerum Ode.*

Puer abjeci, repeto ſenior!
Sic MAGALOTTUS tractat amicum?
Inſedit quem totus Apollo,
Studiiſque valens, conſiliiſque,
Et Tyrrheni Gloria Regni.
Animi quò Mens! Oh, miſerere,
Ipſe canentis, pereuntiſque.

VATI-

VATICINIUM

CARMINE HEROÏCO.

Kal. Jun. 1706.

Pſe Iſidis pridem cultor florente juventâ,
Vatibus oh Iſidis nunquam non nomen Amicum!
Hîc Pallas, propria dominatur in Arce, Britanna;
Muſarum ante alias, Patria eſt hîc, & Decus ingens:
Effert os terris ſacrum Redecina refulgens
Luce ſuâ, medio curſu quâſi ſolis ad inſtar:
Illa dabit formam ſtudiis, famamque recludet;
Artes qua Superi, certaque in ſede locarunt!
Quam memini lætus, vitæ quoque tempore læto,

Cùmque libris solùm, solùm mihi cùmque vacabam
Sæcla animo volvens, & laudis captus amore;
Solicitusque parùm vicibus mutabilis ævi,
Crastina lux turbas, vel munera ferret olivæ:
Ipse mei Dominus, non mentem cura momordit,
Europæ an nostræ minitetur Gallia Regnum,
An semper Batavis cordi sint Libera Jura;
Viribus infirmo tantus cur fastus Ibero;
Unde potens Numeris, Germania se minor usque,
Anglia vel toti poterit succurrere Mundo:
An Tibris trepidet, Padus accedatne Garumnæ,
Bætis & ignavus stupeat quòd Gallicus erret!
Non sua mortali concessum condere Fata,
Nempe Deûm Rector, Cœli deridet ab Arce,
Qualia Nos sentimus, inania somnia vitæ.
Diversum à nostro multùm, delatus in Orbem,
Et procul à Patria, carisque Penatibus absens,
SOMMERI alloquiis divulsus dulcibus, æquè
Mulcendis animis nati, natique regendis;
Cui res in melius licuit retulisse Britannas!
Tum placuere Dies, nunquam cessere molesti,
Vellem & perpetuos! sed demum munere presso
Tempora nec mea sunt ultrà, neque suppetit hora!
Cui commissa foris Gentis Res Publica, tantùm
Ille aliis vivens, aliorum Commoda novit;
Non agit indè suas, suus est non ampliùs ille,

Sed

Sed ſolùm Populi partes, Dominive tuetur:
Confidat nulli ſapiens, metuatque futura,
Incumbens operi magno quin cuncta cavebit:
Ambiguam terret mentem nunc quælibet aura,
Atque leves venti, arcenteſque à littore puppes;
Gaudia quàmque diù, quàm ſæpe & noſtra morantur.
Pectore ſolicito pendens, & multa revolvens,
Anne iterum Gallus Taurino fervidus inſtet;
En iterum ad nihilum furiæ recidentque minaces!
Tu verò ne cede malis, Oh Victor Amede,
Maxima deſpectans, venturis parque ſecundis,
Aſpera perrumpas, olim te Regnâ manebunt!
Seu Batavos agitent rixæ, perplexaque juſſa,
Ignaruſque mali committat mortuus ipſos
Dilectus meritò Princeps, dum vita ſinebat;
Afflictis dudum, Patriæ Spes unica, rebus;
Sola ſalus Bello, ſola & fiducia Pacis:
Anglorumque ſimul noſtri qui Stator & Orbis:
Et vel adhuc nobiſque ſuis, hoſtique ſuperſtes;
Æternùm, GULIELME, tuis, venerabile Nomen!
Obſidium aut bis paſſa, intra annum, Barcino, probro
Non ſine capta priùs, neque nunc erepta furenti:
Cunctaque Terrarum votis complexus iniquis,
Credidit infelix, fraudi cùm Bætica ceſſit,
Unius Galli ſolem Ditione teneri,
Atque ſibi naſci famulum, famulumque reverti;

Maniolis, primo seu lumine, surgat Eois,
Fluctibus aut Cœlo emenso, se condat Iberis.
Sol tamen ille suus jam tandem deficit ipsi!
Rhene, morâ quantum peccas, ut commoda turbas
Publica! sic Athesis fiet nunc meta Sabaudo
Heroi; quantum gemit Insuber esse rebellis,
Et Mediolanum servari præda Philippo?
Eugenii verùm auxilia inter militat Æther,
Inque aciem superi celeres socia agmina ducunt;
* Infensos natum atque Patrem concordia jungit,
Conveniunt hilares, & amico lumine splendent;
Excepti suprà Hospitio, quo Fata Britannis
Currunt, & Phœbo Mundus renovatur ab Anglo:
Hic primùm radios Saturni stella benignos
Spargit, sed quam dira Tibi Lodoice minantur?
Haud ultrà Ausoniæ Gallus premet arva Tyrannus;
Addua sub tua jura fluent, & Mincius ingens,
Ingens atque à fonte suo Padus omnibus undis:
Sanguine ut hostili exsultant decrescere ripas,
Lætanturque novo mergi sic æquore campos?

Et

* *Conjunctio Saturni & Jovis. Mense Maio 1702, in Ariete, Angliæ juxta Arabes ascendente.*
Nostradamus. Cen. 1 : *n.* 50.

Aries Jovem Cronumquè monstrabit simul:
Mutationes inde quot specto, Deus!
Post sæclà multa, tempus heu malum redit.
Quas, Celta, turbas quasque, Itale, tunc senties?

Et jam tempus adeſt, cùm Xanthum, cùm Simoenta,
(Qua ſciſſi in partes miſcebant prælia Divi,
Heroeſque, Genus Divûm, pugnaque priores;)
Incelebrata quidem, neque carmine cognita Famæ
Nomina, Stura brevi vincent ac Duria rivi,
Magni & devenient Francorum cædibus Amnes!
Non tantùm Oceano, Terris ſed & imperat ANNA,
Jam credo incipient hinc ſæcula currere magna,
Et ſperata dies, quâ nobis creditus Orbis.
Plena Deo Druidum quondam ſic turba canebat,
*Celtaque ſic, Cœli interpres, cui nota remotæ
Imperiique vices, & ſidera conſcia Fati!
Humani hæc Generis, ſervati & præmia recti!
Oh felix, Tuque Enſe potens, Tuque Artibus unà,
Anglia magna parens, Armorum atque Arbitra Pacis!
Datque fidem ſuperis, ſe Gallia faſſa minorem!
Europæ ſit parta quies, nil poſcimus Ipſi!
Cauta nimis Veneti ſeu Gens, otîque pudendi
Damna querens, pulchra pro libertate movebit
Agmina, & Eridanus ſocium decurret in æquor.
Hiſpanus Carolum jam ſpectat, læſaque jura;
Vatibus & unquam ſi præſcia corda futuri,
Eruet ille urbes Rhodani, gentemque ſuperbam,

Atque

* *Noſtradamus. Cent.* 11. *n.* 10.

In Anglia ſedes erit Magni Imperî,
Rerumque Domina ſæcla perſtabit tria!

Atque pari titulo, magni quoque nomine ovantem,
Viribus & Fama multùm ſuperabit Iberus!
At quaſi nulla forent, ſequitur ſua Sarmata Bella;
Æqui non patiens, aliis modò, mox ſibi diſcors;
Incertuſque labans, & Regum præda duorum:
Orbe peragrato, quà & Ruſſus in arma vagatur,
Vindictamque Gothus ſpirans, ducenſque Triumphos,
Quîs Europa gemit, nolint ipſique Suëci
Civiles; aſt, Hunne ferox, compeſce furores,
Libertas tanti haud fuerit, Dominoque carere;
Gallica, non tua res, agitur certamine tanto,
Nudatoque, vides, inſultat Sequana Rheno;
Cur tibi communem differs, populiſque ſalutem?
Tene unquam cernam, Phœbi Themidiſque Sacerdos,
Oh vatum Dea Pax uſquam, rectique propago!
Undique dum Turbæ, rerum dum ſolvitur ordo,
Inſperata Deus nobis hæc otia fecit:
Rura beata nimis, quæ tantùm libera Marte;
Illa quies ſæcli non eſt, ſed Principis una!
Si valeat Cosmus, ſomnos non tympana rumpent
Rauca meos, Arni pulchra dum & verſor in Urbe,
Quâ Filicaia canit, Divûmque Hominumque voluptas,
Vocem & formavit Tyrrheni Heliconis ad undas:
Par ille antiquis, linquens longèque recentes;
Qui

Qui fortis Latii numeris, & dulcis Etruſcis,
Ac ſine rivali cunctis ſit norma canendi;
Nunc Cosmum cives, quid majus? ſeque regentem,
Ipſos quique potis ſanctos vel ſancta docere,
Et cui Muſa favet, Muſiſque favetur ab illo,
Secum ſuprà effert, cognatis reddit & Aſtris.
Seu ſacrum deſcribit iter, ventoſque morantes,
Adventu Domini gaudens, non increpat Ilva.
Ipſum ſeu Romæ ſiſtit, Romæque verendum;
Dumque hæret Populus defixus Principis ore,
Nec vacat illi alios veteres memorare Triumphos,
Nec colit ille novos ſacrato carmine Divos!
* Venatus reducemve tenent, quos Tuſcia plaudens
Exhibet, & populo gratos, & Principe dignos,
Dum ſumit pœnas, & meſſi ſubmovet hoſtem,
Oh quò non poſſit ſe ſumma extendere virtus!
Fœdere in aſſueto miſcetur ut utile dulci,
Grataque Muſarum nectuntur gaudia curis,
Attonitum fundit dum carmina triſte Tribunal?
Altus quò feror, & miranti terra recedit?
Quàm mihi me incautum nunc ſurripit, atque renitor
Fruſtra, quando omnes agitante caleſcimus illo?
Et penitùs deſueta, exſtinctaque flamma reſurgit;
Damnataſque Artes, ævi ſed & Orſa remenſus,
Quas Puer abjeci, repetit maturior ætas!

* *Ode de Venatu Paſſerum.*

Talia non meritum MAGALOTTUS tractat amicum,
Unius inſedit pectus cui totus Apollo,
Et ſapere & fari magno conceſſit alumno,
Conſiliiſque ſimul Regum, ſtudiiſque præeſſe!
Quo vaga mens tendis, ſedem averſata priorem?
Tuque tui miſerere canentis, Tu pereuntis!

AD

MARLBURIUM DUCEM

copiarum Britannicarum ſociarumque, ſub auſpiciis

ANNÆ REGINÆ,

in Belgio Imperatorem.

EPIGRAMMA.

PErfidus ad Scaldim totus dum vincitur Hoſtis,
Computat atque ægrè Belga Tropæa Ducis,
Tyrrhenam properare velim tunc lætus in Aulam,
Victricis Patriæ nuncius ipſe meæ:
Audit, miraturque ingentia facta Britannûm;
Talia, quæ vates non cecinere ſui.
Non opus Eloquio, dictorum aut Arte magiſtra;
Debeat his palmas Græcia vana ſuas.
Nuper ita & tumidos implevit Gallia Faſtos;
At quorum Lodoix nunc meminiſſe dolet!
Non Romana priùs ſic crevit, & Anglica Virtus;
Haud verba, Heroës, ipſa ſed acta probant.

Inscriptio in Libros DIONYSII Halicarnassensis

AD

ANTONIUM MARIAM SALVINI.

In Obsequii . Et . Amicitiæ .

Testimonium .

Hæc . DIONYSII . HALICARNASSENSIS . Opera.

Oxonii . Edita .

Eloquentiæ . Fideique . Historicæ . Exemplum .

Antiquitatum . Romanarum . Monumenta .

Artis . insuper . Criticæ .

Tentamina . an . Judicia .

Secum . ferentia .

ANTONIO . MARIÆ . SALVINO .

Literatura . Græca . Romana . Etrusca .

Omnigena .

Erudito . atque . Insigni .

Philologo . Oratori . Vati .

HENRICUS . DE NOVA VILLA .

Florentia . Salvino . Musis . Discessurus .

At .

Pulchræ . Florentiæ . Boni . Salvini .

Et .

Doctæ . Cum Doctis . per Sexennium . Consuetudinis ;

In perpetuum . Memor .

Gratus . Mœrensque .

Mittit .

MDCCX.

AD MAGNUM
DUCEM.

COSME, Pater Patriæ, Nostris & amice Britannis,
Hæc, facilis, cultùs accipe signa mei:
Ubertas Livii non lactea cernitur usquam,
Arguti sensus, Medicis aut Taciti:
Nuda, sine Arte, legis Gentis Monumenta Britannæ,
Quaque Fides solùm simplicitasque, nitent:
Non alio cerni, Martis velit Insula, vultu,
Haud Opus aut aliter Scriptor & ipse suum.

Quale facis Carmen! Musis & Apolline dignum:
Quale mihi Carmen, medio de fonte Leporum,
Tuscorum in Patrià, puroque sub æthere natum!

Tho. Rymer

AD ILLUSTRISSIMUM DOMINUM

LEGATUM

NEVVTON

ODE.

QUalis altricem Philomela dextram;
Prætulit nido bene quam paterno,
Luget amotam, tremit ægra pennis,
Ore tremente;
Talis, imbelli citharà, ſub ipſo
Muſa diſceſſu trepidans Amici,
Dat modos incompoſitos, ſonoquē
Languet in omni.
Haud ſemel mœſtas cecinit querelas,
Haud ſemel vanas; fugiens, Etruſco
Quas mari trades, mihi nec timebis,
Certus eundi.
Ah! meæ te partem animæ, Britanni
Dum fovent læti reducem, Latinis
Nec moror charus, neque jam ſuperſum
Integer hoſpes.

Al-

Alma quæ nutrix fuerat juventæ ;
Sit meæ custos utinam senectæ,
Præbeat sortem melioris ævi,
Præbeat urnam!

AD AUCTOREM

EPIGRAMMA.

Alter Nevvtonus docuit ; quid Corpora possint!
Ast animi vires qui docet, alter adest.

Gul. Burnet.

PER LA PARTENZA DALLA CORTE DI TOSCANA

Dell' Illustrissimo Sig.

ARRIGO NEVVTON

Inviato Straordinario della Maestà della Regina
d' Inghilterra alla Suddetta Corte.

S O N E T T O.

SOvra il Tosco Parnaso io vidi un giorno
Turbarsi il Cielo, e non più Apollo in festa,
E gir le muse in schiera atra, e funesta
A far tra 'l duolo, e tra i sospir soggiorno:
L' orecchie io porsi sbigottito intorno,
Ove più folta era la gente, e mesta;
Quando il nome d'Arrigo in quella, e in questa
Parte sonò, ma non di gioja adorno:
E voce udj, che ancor si lagna, e grida:
Oime! che a noi l'estrema Anglia il dimanda,
Prima di suo valor nutrice, e fida.
Ed ecco innanzi sera, in ogni banda
Notte si feo, e al Ciel n' andar le strida:
Ahi troppo acerba notte, e memoranda!

Di Salvino Salvini
Consolo dell' Accademia Fiorentina.

Illustrissimo Domino, Viroque Eruditissimo

HENRICO NEVVTON

VINCENTIUS DE AMBRA.

HÆC Tibi non vanam præstantia verba salutem
Fert è Fesuleis Litera missa jugis.
Alloquium sterilis, Vir maxime, perlege Musæ,
Quam tuus audacem nunc jubet esse favor.
Scilicet in patrias quando rediturus es oras,
Cogitur obsequio Te comitante sequi:
Testarique Tibi, mea quantus lancinat angor
Pectora, discessu saucia facta tuo.
A Te, crede mihi, nullo spectanda decore,
Hactenus erubuit nostra Camœna legi.
Barbariem Latio trepidans miscere lepori,
Fundere Romanas si voluisset opes;
Censuræ subtile tuæ metuebat acumen,
Quo castigatus judice sermo fluit.
Victus amore timor nunc est. Clementia (finge)
Securam veniæ non sinat esse tua.
Docta tamen malit minùs, atque diserta videri,
Quàm gratam officii non retulisse vicem.
Certè insperato properat per devia gressu,
Atque suis majus viribus urget opus.

Nem-

Nempe reluctanti mirum eſt quòd carmina venâ
　　Congerat hæc rudibus qualiacunque notis.
Nam licet haud nobis ſeceſſus & otia deſint,
　　Sit Vatum quamvis ingenioſus Amor;
Sed mihi nullus agit præcordia languida fervor,
　　Sed venæ fluxus, ſed vigor omnis abeſt.
Tempus erat, quando calidæ mihi flore juventæ
　　Mulcebat doctam Caſtalis unda ſitim.
Tempus erat, Latios licuit cum tangere nervos,
　　Et caſtigatam ſollicitare chelym.
Illa (fatebor enim) nuſquam revocabilis ætas,
　　Viſa eſt facundis me annumerare viris.
Quippe aderant faciles mihi tunc in Carmina Muſæ,
　　Præſentem Phœbus ſufficiebat opem.
Si grandi Heroas libuiſſet tollere verſu,
　　Celſa aderat cœptis Calliopea meis.
Malueram Aeſchyleo componere verba cothurno?
　　Illico Melpomene dante Tragœdus eram.
Malueram tenero modulari Phyllida plectro?
　　Obtulit argutas blanda Thalia fides.
Arriſit Latio quidquid perſtringere verſu,
　　Fertilis in carmen Muſa operoſa fuit.
Omnia ſed fugiens, animum quoque ſurripit ætas,
　　Et ſua deſtituit viſque vigorque ſenes.
Ut torpent reſides mihi nunc in Carmina vires!
　　Ut venæ fluxus, qui fuit ante, riget!

Hei

Hei mihi! Dedidici sua penè vocabula rerum,
Certaque verborum me propè sensa latent.
Obluctans calamum tractat manus, atque latinè
Scribere nunc aliquid res mihi visa nova est.
Sic, qui plena piger stetit ad Præsepia, tardus
Pulvere in Isthmiaco, nec benè currit equus.
Sic, quod non tractas, estur rubigine ferrum.
Sic sterilis torpet, ni renovatur, ager.
Sic residis languet vis pigra, Henrice, Camœnæ;
Ac desueta semel segnis ad Arma venit.
Indiget auxilio virtus virtutis, & usque
Ars, ut stare queat, postulat artis opem.
Illa vel illa diu jubeo ne cesset: agendo
Utraque vim duret, perficiatque suam.
Delentur, quæ non urges, exordia: rarò
Quæ subeunt humeri pondera, ferre negant.
Cura probat pulchros tantùm repetita labores:
Ipse fides hujus maxima vocis ero.
Scilicet incassum, vir docte, Poeta salutor,
Aonium rarò permeditatus opus.
Quæ mens tractavit diuturno sedula nisu,
Ista vel invito noxque, diesque refert.
Hunc, Henrice, tibi tentaram ludere versum:
Pro versu nobis scripta Mathesis erat.
Occurrunt nostræ dilecta vocabula linguæ,
Puncta, Superficies, Circulus, atque Quadrans:
Rhom-

Rhomboides, Coni, Quadrangula, ſphæra, Cylindri;
Et quæ præterea verba Matheſis habet.
Hæc animum ſcalpunt nobis, penetrantque medullas
Tempora nam Studii longa tulere mei.
Nomina præterea Muſis inimica miniſtrat
Exoſa aonium Philoſophia melos.
Hæc me cunctarum primordia condita rerum,
Et cœli mores, ingeniumque docet.
Mirari æterni juvat immortale Magiſtri,
Naturæq; ingens omniparentis opus:
Me rigidum, fateor, faciunt Studia iſta, tuoque
Iſtius eſſe reus criminis ore feror.
Semper uti flueret mihi Carminis impetus idem,
Nec querulus vena deficiente forem;
Debueram aonias inviſere ſæpius oras,
Et non adverſas excoluiſſe Deas.
Quidquid id eſt, rigor ille placet, placiturus & error
Hic mihi, vel graviùs ſi nocuiſſet, erat.
Aſt odit triſtem ſcribendi oblita laborem,
At læſo repit clauda Camœna pede.
Culpa mea eſt, fateor: noſtræ at ſuccurrere culpæ
Ingenita ſenibus garrulitate juvat.
Quas deſueta mihi non dat facundia vires,
Quos mihi non præſtat languida Muſa modos;
Hos, Henrice, mihi verboſa Senecta miniſtrat;
Hæc me facundum, qua licet arte, facit.

Hinc

Hinc pugnare loquax mecum si forte videbor,
Hoc secum bellum garrula Musa gerit.
Illo tu tantùm mea carmina perlege vultu,
Subdere Amicorum quo tibi corda soles.
Inspice in his animi certum te pignus amantis,
Cordis in his nostri candida signa lege.
Mella Tibullæi ne quære leporis in illis,
Nescius ætatis ne videare meæ.
Carmen erit, doctæ malè quod respondeat Arti,
Quod tibi in aure sonet non bene, carmen erit.
Lucter at ut cultum nequicquam ducere versum,
Difficilique via Musa senilis eat;
Illa tamen, patrio quando te reddere cælo,
Natalesque paras rursus adire plagas,
Vult longam geminare tibi, Vir docte, salutem,
Et dixisse suum, qua valet arte, Vale,
Est siluisse nefas te discedente. Silebo
Uuns ego, quando cętera turba dolet?
Non ego, crede mihi, modò justum Henrice, dolorem,
Vel si fote velim, dissimulare queam.
Dissimulem, mihi partem animæ de pectore tecum
Si, in Patriam reditum dum meditare, rapis?
At donec licuit præsentes cernere vultus,
Et gravibus verbis, alloquioque frui;
Jacturam nostri, furtum vel amabile cordis,
Callidus arte sua dissimulavit Amor.

Outi-

O utinam, Vir docte, minùs mihi cognitus esses,
Nec tanto nobis junctus amore fores!
Hi me non feriant, te discendente, dolores.
Nam dolet, heu! tandem dissociandus amor.
Nulla ergo esse queat nobis diuturna voluptas,
Irasci votis cogor & ipse meis?
Crede mihi, notus dum sis, adamere necesse est;
Atque tua cunctis nobilitate pates.
Nempe tibi Phœbus, sua Phœbus carmina donat,
Quæ Venus ipsa legat, quæque Minerva probet.
Suspicit hæc quisquis, Parnassi ad culmina anhelat,
Pieridumque sacris gaudet adesse choris.
Inde suos inter te Flora cooptat Alumnos,
Etrusci resides quos penes oris honos.
Tu partem impositi tandem feliciter imples
Muneris, atque Aulam suspiciendus adis.
Dirigit usque tuos sapiens Prudentia gressus,
Consilium usque tibi resque, locusque ferunt.
Inde tibi laudum seges inclyta nascitur, inde
Est tua Principibus vita probata Viris.
Principibus placuisse Viris non ultima laus est,
Hac, Henrice, tuus laude superbit honor.
Unus (finge) probet Thusca te Cosmus in Aula,
Proh tua sub quanto Judice facta probas?
Te virtus, mihi credis, facit matura Catonem;
A te durities una Catonis abest.

Novi

Novi ego, qui longo factus tibi proximus usu,
Ingenium didici quàm tibi mite foret.
Nos Fora viderunt pariter, videre Lycea;
Unica nos vexit sæpe quadriga duos.
Visa mihi quoties tecum illa vel illa loquenti
Ocyor assueto præteriisse dies.
Seria multa mihi suetus narrare, dedisti
Jucundis mecum tempora multa jocis.
Hausimus & pleno Cocolate tumentia sæpe
Vasa, queant gelidi queis caluisse senes.
Visere quin etiam non dedignatus agrestem,
Fesuleo surgit quæ mihi rure, Domum,
Insolita nostros implesti luce recessus,
Qui Dominum norant condere pene suum.
Proripis ista mihi sed tecum gaudia, quando,
Henrice, in Patriam, non rediturus, abis.
Regia Jussa aliis onerant tua pectora curis,
Te Titulis augent Regia Jussa novis.
Majores reduci tibi præparat Anglia Fasces:
Sunt ea virtuti, debita dona tuæ.
Jam tibi Londinum plaudet, Populique per urbem
Monstratus digito prætereuntis eris.
Mox ego sed viduam sine te, Vir docte, senectam,
Et steriles ducam me minor ipse dies.
Sculpta mihi gemina nitet ærea lamina parte.
Ista tuæ nobis dona tulere manus.

Au-

Augusta inde graves imitatur imagine vultus,
 Inde expressa tuæ Symbola mentis habet.
Hæc ego lustrabo quoties simulacra: valete,
 Dilecti, dicam, candida Signa Viri.
Me tamen extra ipsum frustra Simulacra requiram,
 Subiiciant vultus quę mihi in ære tuos.
Ista mihi ante oculos semper versetur Imago,
 Hæc memori semper pectore Signa geram.
Da mihi, siquid ea est, hebetantem pectora Lethen;
 Attamen haud potero non meminisse tui.
Tu fidi officium non dedignere sodalis,
 Sisque, Henrice, mei, quod facis, usque memor.
Sic tua successus habeat Fortuna perennes,
 Currat inoffenso sic tua vita pede.
Sic tibi clausa suo quod portat Epistola verbo.
 Dent, precor o! Superi semper habere. Vale.

In discessum Illustrissimi

D. HENRICI NEVVTON

FLORENTIA

Epigramma.

Nevvton abit? fallor. revocare Britannia certat!
 At sin't ex animo nullus abire suo.

Alexander Pol. à S. Sigism. Schol. Piar.

Correctio pag. 23. 6. Dura *lege* Duria.

Multi quidem à typis errores, (longiùs enim aberat Auctor) circa dipthongos, sc. ut in sequentibus, Cœlum, Sæculum, pænè, circa accentus etiam, & interpunctionem, ac præsertim quoad semicolon; sed quæ sunt majoris momenti, infra legas, precor, & emendes.

ERRATA	CORRIGE.
• Pag. • 3. lin. 10. quæ	l. neque
pag. 3. lin. 3. decòri	l. decori
pag. 3. lin. 19. Reipublicæ	l. Respublicæ
pag. 4. lin. 8. si quæ	l. sique
pag. 7. lin. 10. quandoque	l. aliquando
pag. 14. lin. pen. bucephalo	l. Bucephalo
pag. 16. lin. pen quandoque	l. aliquando
pag. 19. lin. 23. quæriturvæ	l. quæriturve
pag. 24. lin. 3. Eloquentia	l. Eloquentiæ
pag. 25. lin. 1. infæliciter collocari	l. infeliciter collocavi
pag. 25. lin. 23. Averanus	l. Averanius
pag. 27. lin. 4. inter juris delicias te ne	l. inter ruris delicias tene.
pag. 31. lin. 23. qualis	l. qualis qualis
pag. 33. lin. 2. Stepfani	l. Stephani
pag. 33. lin. 4. incepi	l. incæpi
pag. 35. lin. 10. dissimilisque!	l. dissimilisque! vix
pag. 38. lin. 22. Hæroes	l. Heroes
pag. 48. lin. antep. representat	l. repræsentat
pag. 49. lin. 6. penitùs	l. penitius
pag. 49. lin. 4. Heres	l. Hæres
pag. 50. lin. 6. interquæ	l. interque
pag. 52. lin. 4. Meliorcucci	l. Migliorucci
pag. 52. lin. 12. quandoque	l. aliquando
pag. 56. lin. 21. socratici	l. Socratici
pag. 58 lin. penult. Florentia	l Florentiæ
pag. 59. lin. 7. Ex præfecto	l. Expræfecto
pag. 66. lin. 11. conditum	l. condìtum
pag. 75. lin. 21. secundo	l. Secundo
pag. 78. lin. 6. utemur	l. utamur
pag. 79 lin. 15. seu nunc	l. seu ut nunc
pag. 80. lin. 5. Republica rei	l. Republica
pag. 81. lin. 14. 1706.	l. 1707.
pag. 82. lin. 5. unius	l. unus
pag. 90. lin. 4. certò	l. certè
pag. 92. lin. 2. inservi	l. inserui
ibid. lin. 16. Voodvvardiani	l. VVoodvvardiani
pag. 94. lin. 2. nobismetipsi	l. nobismetipsis
pag. 105. lin. 12. Lirici	l. Liri
pag. 111. lin. 7. conditis	l. condìtis
pag. 111. lin. 22. subsidet	l. subsìdet

pag.114. lin. 4. diceſſu	l. diſceſſu
pag.119. lin.10. Nerutoni	l. Nevvtoni
pag.120. lin.19. Cargofilum	l. Caryophilum
pag.124. lin. 8. Gentes,	l. Gentes, quæq; nunc tantùm exerit caput ,
pag.127. lin.22. ne utiquam	l. neutiquam
pag.128. lin. penult. & ult. quum nec horum vita deſit ad laudes, quod provocare licet	l. quum illorum vitam æmulétur recentes, atque horum certè vita
pag.131. lin. ult. Caryofalum	l. Caryophilum
pag.133. lin.16. palatii	l. Palatiis
pag.134. lin.21. Tunc	l. Tune
pag.136. lin. pen. quamdam	l. quendam
pag.138. lin 20. parem	l. Parens
Ibid. lin. 5. noſtri	l. noſti
pag.139 l. 2. onora	l. fortè
pag.139. lin. 2. meoque	l. meæque
pag.140. lin.12. in in	l. in
pag.141. quandoque	l. aliquando
pag.142. lin.11.12.13. ut olim ut & alibi, qui tamen jam quoque ubique, Romæ Mathematici retinentur prævalentque	l. ut olim Romæ, uti & alibi, Mathematici, qui tamen jam quoque ubique, retinentur, prævalentque.
pag.144. lin. 5. quandoque	l. aliquando
pag.146. lin.12. Santi	l. Sancti
pag.147. lin.15. fieri	l. feri
pag.149 lin. 8. Magiſtris	l. Manuſcriptis
pag.151. lin.15. Turba	l. Turbæ
pag.156 lin. 2. Grandio	l. Grando
pag.163. lin.11. ipſorum	l. ipſorumque
pag.165. lin. ult. exitii	l. exitio
pag.167. lin. 2. reperiuntur,	l. reperiuntur; atque
pag.170 lin. pen. adiſpici	l. adipiſci
pag.175. lin. 7 ea propter	l. eapropter
pag.176. lin. 7. Eligiaci	l. Elegiaci
pag.179. lin. 7. Romanus, ſimul	l. Romanus. Simul
pag.180. lin.19. ſicut	l. hoc , ut
pag.184. lin. 1. Doctiſſimo	l. Doctiſſimoque
Ibid. lin. 9. Epiſtolarum editione	l. Epiſtolarum Sancti Ignatii editione
pag.186. lin.10. ille. pœnè	l. illæ. pænè
pag.188. lin.19. ſuperaret	l. ſupererat
pag.189. lin.18. elteramque alteram	l. alteramque altera
pag.189. lin.20. Eloquentiæ.	l. Eloquentiæ atque ſimul veritati
pag.192. lin. 9. axcederet	l. excederet
pag.192. lin.22. læntè	l. lentè
pag.199. lin.24. ipſi	l. ipſis